

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniae, 1615

7. De operibus diuinæ gratiæ, & quatenus à Deo promanent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48767](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48767)

808 TRACTATUS DE VERA

per media naturalia siue voluntaria, siue cum culpa nostra, siue citra culpam euenerint, à misericordi Dei manu profecta.

CAPVT. VII.

De operibus gratia, & quatenus à Deo promanent.

PRÆTER actiones naturales liberae, quas viribus humanis exercere possumus, sunt alię in homine, quę vires naturę lōgè excedūt, vt gratia hominem iustificans, ac Deo gratum reddens, virtutes infusę, & dona spiritus sancti, quę gratiam consequuntur. Tum actualia & specialia Dei auxilia, inter gratias gratis datas numeranda, quorum subsidio Deus homini suppeditat vires ad exercēda opera pia & salutaria, ac vitę æternę meritoria. Atq; hæc Dei dona sunt, quia solus Deus illa vel per se, vel per sacramēta, & Christi Domini nostri merita in nobis operatur. quę quidem ita sunt opera Dei, vt non sint hominis, licet quędam eorum, homo sine antegressa libera dispositione & præparatione, quando rationis capax est, nō accipiat.

Imo

DIFFIDENTIA SVI IPSIVS. 109

In actionum quoque supernaturalium numero censentur omnes liberæ hominis actiones, quas sola naturæ vi fretus exercere nequit, licet reuera, DEO cooperante, ipse quoque eas exerceat. Nam ad eas DEVS non solum concurrit, vt ad naturales, concursu generali, sed alio speciali, vt communicando gratiam, & virtutes diuinas, quæ sunt dona nobilissima solo infinito Christi merito parta, & hominem supra omnem naturam humanam euectum diuinæ naturæ confortem faciunt. Deinde conferendo actualia auxilia, quæ intellectum, & voluntatem euehunt ad percipienda, & complectenda ea, quæ suo pte motu non poterant. Quæ dona homo cum viribus suis promereri non possit, accepta ferre debet solis CHRISTI meritis: etsi iam iustificatus earum augmentum promereri queat.

Haud secus Dei sunt omnes actiones, quibus homo meretur aut præmium gloriæ, aut gratiæ, virtutumque infusarum augmentum, quippe cum omnem vim valoremque à Spiritu sancti gratiâ, qua iusti, & DEO grati

F effici-

NO TRACTAT. DE VERA
efficimur, accipiant, atq; etiam à Chri-
sti meritis, quæ beneficio fidei nobis
applicantur. Sed & amoris diuina
ctio, qua DEVM super omnia tan-
quam vltimum finem supernaturalem
in clara visione ipsius, quæ nostra
beatitudo est, diligimus, opus DEI
consensenda est, cum præsupponat gra-
tiam & charitatem infusam à Deo pro-
fectam.

Joan. 15.

Hanc doctrinam tradunt diuinæ li-
teræ, & fide Catholica credendam de-
cernunt sacra Concilia. Eò enim spe-
ctant illa verba Christi apud B. Ioan-
nem. *Ego sum vitis, vos palmites, qui ma-
net in me, & ego in eo, hic fert fructum mul-
tum, quia sine me nihil potestis facere: nam
si de se loquitur tanquam Deo, liquet
hominem nullam actionem naturalem
vel liberam posse sine cooperatione
Dei exercere: si verò de se loquitur,
tanquam homine, vti verè facit, sen-
sus est: nihil Deo gratum, vel vitæ æ-
ternæ meritorium facere potestis sine
mea gratia, & meritorum meorum
communicatione, vt enim viti intimè
coniuncti sunt palmites, sic fideles iu-
sti per fidem & charitatem vniti sunt
Christo. Deinde cum quidam ab eo
per*

DIFFIDENT. SVI IPSIVS. III

percunctarentur, quemadmodum facere possent opera Dei? respondit. *Hoc est opus Dei, ut credatis in eum, quem misit ille*, id est, in Iesum Christum filium Dei viui, ab æterno Patre missum pro salute hominum. Et paulo post subiungit. *Nemo potest venire ad me, nisi Pater meus traxerit illum*, quasi diceret: nemo potest abstinere à peccatis, & poenitentiam agere, fideque & charitate se mihi vnire, nisi à Patre meo singulare illi adsit subsidium, ut cordi eius ista inspirentur. His alijsque testimonijs sacra scriptura secundam indicat modum, quo nostra bona opera peculiari quadam ratione dicuntur opera & dona DEI, quia, videlicet, facta sunt cum gratia supernaturali, vel cum speciali DEI auxilio: unde vel dispositiones sunt ad iustificationem secundum Concilij Tridentini decreta, vel etiam gloriæ æternæ merita.

Præter hæc multa alia opera bona liberi arbitrij viribus cum solo generali Dei concursu homo præstare potuisset, si integritatem naturæ suæ per lapsum non amisisset, at postquam gratia & iustitia originali per peccatū ex-

Eph. 2.

C. Trid. sess. 6. c. 5. can. 3.

C. Tri. sess. 6. c. 13. Aug. l. 2. con. 1. ep. Pelag. 4. 3.

S. Tho. 1. 2. q. 109. a. 8. & 9. Bonau. 2. se. d. 28 q. vl. Soto de nat. 2. gl. 1. c. 22. & 23. rega de iustif. 9 & 12. & 12.

cidit, specialibus diuinæ gratiæ auxilijs opus habere cœpit, quæ Deus nemini ea postulanti subtrahit. Cui doctrinæ congruit, quod Sancti Doctores sacra scripturæ lucem secuti docent, hominem semel in peccatum mortale lapsum, etsi quædam opera moraliter bona liberi arbitrij facultate præstare possit, non posse tamen diu perseverare in eo statu, quin in alia labatur, nisi diuinam gratiam imploret, cuius beneficio iuuetur, ne peccato consentiat. Similiter tradunt, hominem iam iustificatum, sola gratia habituali instructum, non posse opera quædam admodum ardua & difficilia præstare, magnisque tentationibus reluctari, nisi præterea specialibus à Deo fulciatur auxilijs, & consequenter addunt, nec posse diu accepta gratia sine iisdem auxilijs, vitæ & decretum est in sacro Concilio, perseverare.

C. Trid. sess. 6. cant. 22.

Hinc verò liquet, quam parum possit natura, quamque necessaria sint ei dona, & auxilia supernaturalia. Ex hac doctrina quivis Christianus discere debet, si in peccatum mortale lapsus fuerit ilico per pœnitentiam esse resurgendum, ne ruat deinceps in grauiora, duriorum.

rioremq; in se damnationem accersat,
Deinde dādam operam diffidentiae sui:
& in omnibus ad diuinum numen, vt
iam dicemus, recurrendum.

CAPVT VIII.

*Quod ex doctrina iam tradita haurire debeamus
humilitatem, qua sanctè nobis
ipsis diffidamus.*

Magno beneficio affectum se
arbitrari debet homo Chri-
stianus, si agnoscat omnia bo-
na opera sua tam naturalia, quam gra-
tuita esse Dei opera. Hinc enim discit, à
quo efficax subsidium petendum ad ea-
dem ritè præstāda, nempe à Deo, à quo
omne datum optimum, deinde discit,
quam gnauiter petendum sit, quippe
cum perpetuo in omnibus actionibus
diuina cooperatione, siue generali na-
turæ, siue particulari gratiæ indigeamus,
tum vt bene fiant, tum vt sine de-
fectu in illis perseueremus. Ita confite-
tur sapiens, cum ait: *Vt sciui, quoniam a-*
liter non possem esse continens, nisi Deus det,
& hoc ipsum erat sapientiæ, scire cuius esset
hoc donum, adij Dominū, & deprecatus sum
illum,

Sap. 8.